

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI PREKRŠAJNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca: Lj. P. kao predsjednika vijeća, te M. M. i J. M. kao članova vijeća, uz sudjelovanje višeg sudskog savjetnika I. J., kao zapisničara u prekršajnom predmetu protiv I okr. pravne osobe X. d.o.o. Z., II okr. odgovorne osobe P. B. i III okr. odgovorne osobe H. R. zbog prekršaja iz članka 123. stavke 1. točke 14. i stavke 2. Zakona o leasingu (NN br.: 141/13.), odlučujući o žalbama I okr. pravne osobe X. d.o.o. Z. i III okr. odgovorne osobe H. R. podnijetoj po branitelju D. M. odvjetniku u P., II okr. odgovorne osobe P. B. po branitelju Odvjetničkom uredu S. u Z., te tužitelja Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga protiv presude Prekršajnog suda u Novom Zagrebu od 15. veljače 2016. godine, broj: 9. PpG-259/15 u sjednici vijeća održanoj dana 6. travnja 2016. godine,

p r e s u d i o j e:

I. Prihvatom žalbe III okr. odgovorne osobe H. R. preinačuje se prvo stupanjska presuda u pravnoj oznaci i odluci o kazni tako da se počin okrivljenika pravno označava kao prekršaj iz članka 101. stavka 3. u svezi stavka 1. točke 7. Zakona o leasingu (NN br.: 135/06) na temelju kojeg propisa se III okr. odgovornoj osobi Hrvoju Radošu uz primjenu članka 37. stavka 3. točke 2. Prekršajnog zakona (NN br.: 107/07, 39/13, 157/13 i 110/15) utvrđuje i izriče novčana kazna u iznosu od 4.000,00 kn, koju je dužan platiti u roku od 15 dana od prijma ove presude.

II. Žalbe I okr. pravne osobe X. d.o.o. Z. i II okr. odgovorne osobe P. B. te tužitelja Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, a u preostalom dijelu i III okr. odgovorne osobe H. R., odbijaju se kao neosnovane te se prvo stupanjska presuda u pobijanom a nepreinačenom dijelu potvrđuje.

III. Na temelju članka 138. stavka 2. točke 3c. Prekršajnog zakona svaki okrivljenik I okr. pravna osoba X. d.o.o. Z., II okr. odgovorna osoba P. B. i III okr. odgovorna osoba H. R. dužni su naknaditi trošak Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske u paušalnom iznosu I okr. od 1.000,00 kn, a II i III okr. svaki od 600,00 kn u roku od 15 dana od prijma ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom okrivljenici su proglašeni krivima i primjenom članka 37. Prekršajnog zakona kažnjeni novčanom kaznom I okr. pravna osoba u iznosu od 100.000,00 kn a II i III okr. odgovorne osobe svaki u iznosu od 10.000,00 kn zbog prekršaja iz članka 123. stavke 1. točke 14. i stavke 2. Zakona o leasingu.

Istom presudom svaki okrivljenik je obvezan na platež troškova prekršajnog postupka u iznosu od 500,00 kn.

Protiv prvostupanjske presude okrivljenici i tužitelj su podnijeli pravodobne žalbe. I i III okr. u zajedničkoj žalbi ističu proturječje u pravnoj oznaci te da se sud nije očitovao o kontinuitetu djela okrivljenik, zatim daje povrijedio zabranu reformatio in peius u odnosu na III okr., ističu pogrešno utvrđeno činjenično stanje jer da se je radilo o redovnoj nadzornoj aktivnosti tužitelja a ne da bi HANFA provodila nadzor radi toga što bi bilo uočeno da navedeni izvještaji nisu ispravno valjano sastavljeni, dodaju kako su se našli u izvanrednoj situaciji jer nisu mogli komunicirati s revizorima radi pripreme revizije financijskih

izvještaja zbog toga što su ponajprije morali uložiti napor kako bi odgovorili zahtjevima HANFA iz rješenja od 15. prosinca 2011. godine te ističu promašenu pasivnu legitimaciju II okr.

I okr. je podnijela žalbu na presudu koju izrijekom označuje brojem Pp-... od 9. srpnja 2014. godine koja presuda je, rješenjem ovog suda od 4. veljače 2015. br.: GŽ-... , ukinuta dok se u obrazloženu žalbe navodi činjenični opis djela koji nije u svezi niti s navedenom presudom niti pak s ovom presudom prvostupanjskog suda.

Tužitelj je podnio žalbu zbog odluke o kazni II i III okr. u kojoj navodi kako ih je ublažio ispod zakonskog posebnog minimuma te argumentirano obrazložio okolnosti na temelju kojih ih je izrekao, pri čemu je olakotno cijenjeno da je revidirano financijsko izvješće naknadno dostavljeno tužitelju te nisu pronađene otegotne okolnosti pa predlaže prvostupanjsku presudu preinačiti u dijelu odluke o kazni II i III okr. u skladu s odredbom članka 207. Prekršajnog zakona, te je u privitku dostavio neovjereni prijepis rješenja Visokog prekršajnog suda republike Hrvatske od 30. studenog 2009. godine, br.: GŽ-

Žalitelji predlažu da se iz razloga navedenih u žalbama, žalbe prihvate.

Žalba III okr. je djelomično osnovana, dok žalbe I i II okr. te tužitelja nisu osnovane.

Razmatrajući predmet u povodu žalbi i ispitujući pobijanu presudu u smislu članka 202. Prekršajnog zakona ovaj Sud je utvrdio kako je prvostupanjski sud u odnosu na III okr. počinio povredu odredaba materijalnog prekršajnog prava iz članka 196. točke 4. Prekršajnog zakona te bitnu povredu odredaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavka 1. točke 9. Prekršajnog zakona koje osnovano ističe III okr.

Člankom 3. Prekršajnog zakona propisano je da se prema počinitelju primjenjuje propis koji je bio na snazi u vrijeme kad je prekršaj počinjen (stavka 1.), a ako se propis nakon počinjenja prekršaja, a prije donošenja pravomoćne odluke o prekršaju, izmijeni jedanput ili više puta, primijenit će se propis koji je najblaži za počinitelja (stavka 2.).

U vrijeme počina prekršaja 1. svibnja 2012. godine na snazi je bio Zakon o leasingu (NN br.: 135/06) koji je za činjenični opis djela i postupanje protivno odredbi članka 58. propisao prekršaj u članku 101. stavka 1. točke 7. i kaznu za pravnu osobu u iznosu od 500.000,00 do 1.000.000,00 kn, a u stavku 3. i kaznu za odgovornu osobu u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kn.

Prije donošenja pravomoćne odluke o prekršaju dana 5. prosinca 2013. godine na snagu je stupio Zakon o leasingu (NN br.: 141/13) koji je pak za činjenični opis djela i postupanje protivno odredbi članka 74. stavka 2. točke 2. propisao prekršaj u članku 123. stavka 1. točke 14. i kaznu za pravnu osobu u iznosu od 200.000,00 do 500.000,00 kn, a u stavku 2. kaznu za odgovornu osobu u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kn.

Dakle razvidno je kako je na odgovorne osobe, sukladno odredbi članka 3. stavka 1. Prekršajnog zakona, trebalo primijeniti propis koji je bio na snazi u vrijeme počina prekršaja, s obzirom da propis koji se izmijenio nakon počina prekršaja nije povoljniji za počinitelje, pa je time prvostupanjski sud povrijedio prekršajno materijalno pravo na štetu okrivljenika.

Nadalje, presudom prvostupanjskog suda pod brojem Pp-... od 9. srpnja 2014. godine okrivljenicima su izrečene novčane kazne I okr. u iznosu od 1.000.000,00 kn, a II i III okr. svakom u iznosu od 4.000,00 kn. Ova je presuda po žalbi okrivljenika ukinuta rješenjem ovog suda br.: GŽ-... od 4. veljače 2015. godine. Predmetnom presudom okrivljenici su kažnjeni novčanom kaznom I okr. u iznosu od 100.000,00 kn a II i III okr. svaki u iznosu od 10.000,00 kn. Ovime je prvostupanjski sud povrijedio zabranu

reformatio in peius i počinio bitnu povredu određaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavka 1. točke 9. Prekršajnog zakona, što također osnovano ističe III okr.

Prema tome kada je ovaj sud ukinuo presudu prihvatom žalbe okrivljenika a na koju se nije žalio tužitelj, te vratio predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, tad prvostupanjski sud nije bio ovlašten novom presudom III okr. (a i II okr.) izreči kaznu težu od one izrečene prethodnom presudom jer je izricanjem presude u ponovnom postupku vezan zabranom reformatio in peius (članak 202. stavka 4. Prekršajnog zakona).

Stoga je ovaj sud prihvatom žalbe III okr., na temelju članka 207. Prekršajnog zakona, preinačio pobijanu presudu u pravnoj oznaci i kazni III okr. smatrajući da će se njome postići svrha kažnjavanja i da će se okrivljenik kloniti daljnjih prekršaja, kako je to navedeno pod I izrijeka ove presude.

Razmatrajući nadalje predmet u povodu žalbi ovaj sud je utvrdio kako je prvostupanjski sud na temelju utvrđenog činjeničnog stanja pravilno pravno označio djelo I okr., pri čemu nisu počinjene daljnje povrede određaba prekršajnog materijalnog prava na koje ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti, niti one koje bi utjecale na odluku o krivnji i kazni, na koje upiru okrivljenici u žalbama.

U odnosu na I okr. pravnu osobu u pobijanoj presudi naznačen je propis sukladno odredbi članka 3. stavka 2. Prekršajnog zakona, kako je to već ovdje navedeno, a što navodi dijelom i prvostupanjski sud na stranici 15 obrazloženja svoje odluke.

Nasuprot tvrdnjama žalitelja, prvostupanjski sud je utvrdio činjenično stanje na temelju obrana okrivljenika, te dokaznog postupku u kojem je ispitan svjedok Željko Kovačević te izvršen uvid i čitanje dokumentacije navedene na stranici 2 zapisnika o glavnoj raspravi (list spisa 98) to je, cijeneći dokaze po slobodnom sudačkom uvjerenju u smislu odredbe članka 88. stavka 2. Prekršajnog zakona, izveo pravilne zaključke i zakonito utvrdio počin prekršaja koji se okrivljenicima stavlja na teret, što je valjano obrazložio u svojoj presudi.

Pri tome se ističe kako je ispitan svjedok iskazivao o odlučnim činjenicama i okolnostima koje čine obilježje ovog prekršajnog djela. Za istači je kako i okrivljenici navode kako nije sporno da je formalno prekoračen rok od 30. travnja 2012. godine ali uz znanje HANFE i uz nepostojanje povrede šticećenog dobra, što međutim ne ispričava okrivljenike za propust ispunjenja zakonske obveze u roku.

Nisu u pravu I i III okr. kada ističu kako su se našli u izvanrednoj situaciji jer nisu mogli komunicirati s revizorima radi pripreme revizije financijskih izvještaja zbog toga što su ponajprije morali uložiti napor kako bi odgovorili zahtjevima HANFA iz rješenja od 15. prosinca 2011. godine. Za tvrdnje o izvanrednoj situaciji nisu pružili odgovarajuće dokaze, niti se takvom može smatrati zakonska obveza Leasing društvu Agenciji dostaviti revidirane financijske izvještaje u roku od petnaest dana od dana sastavljanja izvješća revizora o obavljenoj reviziji godišnjih financijskih izvještaja, a najkasnije u roku od četiri mjeseca nakon isteka poslovne godine za koju se izvještaji sastavljaju, pa i onda kada su obvezni postupati i po nalogu HANFA-e na otklanjanju nezakonitosti i nepravilnosti.

Prigovor promašene pasivne legitimacije također nije osnovan. Prvostupanjski sud je za odluku o odgovornosti II i III okr. iznio razloge na stranicama 14 i 15 pobijane odluke, dok je stav ovog suda izražen u presudi o ovom predmetu od 4. veljače 2015. godine, br.: GŽ-... .

Izrečena kazna I okr. u granicama je zakona i valjano obrazložena te nije prestroga jer je utvrđena ispod minimuma zapriječene novčane kazne koja je za to prekršajno djelo za ovog okrivljenika propisana u iznosu od 200.000,00 do 500.000,00 kn, a kako okrivljenici uz žalbe nisu priložili dokaze iz kojih bi bilo razvidno njihovo materijalno stanje, poslovne i ostale prilike, to ovaj sud nije našao uvjete za daljnje ublažavanje novčane kazne ili eventualnu preinaku pobijane odluke.

Prvostupanjski sud je okrivljenicima olakotno cijenio naknadnu dostavu revidiranog financijskog izvješća tužitelju, a nije pronašao otegotnih okolnosti, sve upravo kako to navodi i tužitelj u žalbi. S obzirom

da tužitelj uz žalbu nije priložio dokaze iz kojih bi proizašla potreba strožeg kažnjavanja to ovaj sud nije našao uvjeta za preinaku izrečenih novčanih kazni okrivljenicima, poglavito što i sam žalitelj navodi kako je prvostupanjski sud „argumentirano obrazložio okolnosti na temelju kojih je izrekao navedene novčane kazne“.

Priloženi prijepis rješenja odnosi se na počin prekršaja iz Zakona o preuzimanju dioničkih društava, donijetog na temelju odredbi Zakona o prekršajima (NN br.: 88/02., 122/02., 187/03., 105/04. i 127/04.), pa nije razvidna sveza s ovim predmetom niti odlukom o kažnjavanju.

Sukladno iznijetom razvidno je kako okolnosti koje ističu I okr. i II okr., čiji navodi nisu u svezi pobijane presude, te žalitelj a u preostalom dijelu i III okr. nisu odlučne na počin prekršaja i njihovu odgovornost, niti ukazuju na postojanje posebnih okolnosti koje bi mogle dovesti do drugačije ocjene izvedenih dokaza, drugačije utvrđenje činjeničnog stanja i primjene materijalnog prava pa je trebalo, na temelju članka 205. Prekršajnog zakona, žalbe kao neosnovane odbiti i potvrditi prvo stupanjsku presudu, kao pod II izrijeka ove presude.

Odluka pod I izrijeka ove presude sukladno odredbi članka 202. stavke 6. Prekršajnog zakona odnosi se i na II okr. odgovornu osobu P. B.

S obzirom da je utvrđena prekršajna odgovornost okrivljenika to je, na temelju članka 138. stavka 2. točke 3c. Prekršajnog zakona, svaki okrivljenik za odlučivanje o njegovoj žalbi dužan naknaditi trošak Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske u paušalnom iznosu I okr. od 1.000,00 kn, a II i III okr. od 600,00 kn u roku od 15 dana od prijma ove presude, koji iznosi su primjereni složenosti i trajanju postupka, kako je to navedeno pod III izrijeka ove presude.

U Zagrebu, 6. travnja 2016. godine

Zapisničar:

Predsjednik vijeća:

I. J., v.r.

L. P., v. r.

Presuda se dostavlja Prekršajnom sudu u Novom Zagrebu u 8 otpravaka : za spis. za okrivljenike, branitelje i tužitelja.

Za točnost otpravka-ovlaštena službenica

V. Ž.